

3. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 268 και του άρθρου 340, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι η αγωγή αποζημιώσεως λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης που αφορά την απόφαση περί επανεκκίνησης της διοικητικής έρευνας είναι απαράδεκτη. Η ΚF άσκησε προσφυγή, η οποία είναι παραδεκτή, και επομένως η σχετική αγωγή αποζημιώσεως είναι επίσης παραδεκτή.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις
28 Σεπτεμβρίου 2020 — BC κατά Deutsche Lufthansa AG**

(Υπόθεση C-467/20)

(2020/C 433/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: BC

Εναγόμενη: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 261/2004⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 5, αυτού, την έννοια ότι επιβάτης ο οποίος, στο πλαίσιο πτήσεως για την οποία είχε γίνει ενιαία κράτηση και η οποία αποτελείτο από δύο επιμέρους πτήσεις (δηλαδή με ανταπόκριση) με αναχώρηση από αερολιμένα εκτός του εδάφους κράτους μέλους (τρίτης χώρας), ενδιάμεση στάση σε αερολιμένα τρίτης χώρας και αερολιμένα προορισμού στο έδαφος κράτους μέλους, έφτασε στον τόπο προορισμού του με καθυστέρηση τριών ή περισσότερων ωρών η οποία οφειλόταν στην πρώτη πτήση, που εκτελέστηκε στο πλαίσιο συμφωνίας πτήσεων με κοινό κωδικό από αερομεταφορέα με έδρα σε τρίτη χώρα, μπορεί να στρέψει την αγωγή αποζημιώσεώς του δυνάμει του εν λόγω κανονισμού κατά του κοινοτικού αερομεταφορέα στον οποίο είχε γίνει η ενιαία κράτηση της πτήσεως και ο οποίος εκτέλεσε μόνο τη δεύτερη επιμέρους πτήση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 29 Σεπτεμβρίου
2020 — AS Veejaam, ΟΥ Espo κατά AS Elering**

(Υπόθεση C-470/20)

(2020/C 433/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: AS Veejaam, ΟΥ Espo

Αναιρεσίβλητη: AS Elering

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι κανόνες της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων, μεταξύ άλλων η απαίτηση περί χαρακτήρα κινήτρου η οποία προβλέπεται στο σημείο 50 της ανακοίνωσης της Επιτροπής με τίτλο «Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας (2014-2020)»⁽¹⁾, την έννοια ότι είναι σύμφωνο με τους εν λόγω κανόνες ένα καθεστώς ενισχύσεων το οποίο παρέχει σε παραγωγό ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές τη δυνατότητα να ζητήσει την καταβολή κρατικής ενισχύσεως μετά την έναρξη των εργασιών για ένα έργο, όταν διάταξη του εθνικού δικαίου αναγνωρίζει σε κάθε παραγωγό που πληροί τις προβλεπόμενες από τον νόμο προϋποθέσεις το δικαίωμα να λάβει ενίσχυση και δεν παρέχει συναφώς διακριτική ευχέρεια στην αρμόδια αρχή;
- 2) Αποκλείεται, σε κάθε περίπτωση, ο χαρακτήρας κινήτρου μιας ενισχύσεως όταν η επένδυση για την οποία ζητείται η ενίσχυση πραγματοποιήθηκε λόγω της τροποποίησης των όρων χορηγήσεως περιβαλλοντικής άδειας, ακόμη και όταν, όπως εν προκειμένω, ο αιτών θα είχε πιθανώς παύσει τη δραστηριότητά του λόγω των αυστηρότερων όρων χορηγήσεως της άδειας εάν δεν είχε λάβει κρατική ενίσχυση;
- 3) Υφίσταται, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, η Επιτροπή έκρινε, με απόφαση περί κρατικών ενισχύσεων, ότι τόσο ένα υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων όσο και οι σχεδιαζόμενες τροποποιήσεις συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά και το κράτος δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι θα εφάρμοζε το υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων μόνο μέχρι μια ορισμένη καταληκτική ημερομηνία, νέα ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589⁽²⁾ – λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των εκτιμήσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση C-590/14 P (σκέψεις 49 και 50)⁽³⁾–, όταν το υφιστάμενο βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας καθεστώς ενισχύσεων εξακολουθεί να εφαρμόζεται και μετά τη γνωστοποίησής από το κράτος καταληκτική ημερομηνία;
- 4) Σε περίπτωση που η Επιτροπή αποφάσισε εκ των υστέρων να μην προβάλει αντιρρήσεις σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων εφαρμοζόμενο κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, έχουν τα πρόσωπα που δικαιούνται ενίσχυση λειτουργίας δικαίωμα να ζητήσουν την καταβολή ενισχύσεως και για τον προ της λήψεως της αποφάσεως της Επιτροπής χρόνο, υπό την προϋπόθεση ότι το επιτρέπουν οι εθνικοί διαδικαστικοί κανόνες;
- 5) Δικαιούται ενίσχυση, ανεξαρτήτως της ρυθμίσεως του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ο αιτών ο οποίος υπέβαλε αίτηση ενισχύσεως λειτουργίας στο πλαίσιο καθεστώτος ενισχύσεων και άρχισε την υλοποίηση έργου το οποίο πληροί προϋποθέσεις θεωρούμενες ως συμβατές με την εσωτερική αγορά σε χρόνο κατά τον οποίο το καθεστώς ενισχύσεων εφαρμόζοταν νομίμως, αλλά υπέβαλε την αίτηση χορηγήσεως της κρατικής ενισχύσεως σε χρόνο κατά τον οποίο το καθεστώς ενισχύσεων είχε παρταθεί χωρίς να έχει ενημερωθεί η Επιτροπή;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, C 200, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

⁽³⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση ΔΕΗ κατά Επιτροπής (C-590/14 P, EU:C:2016:797).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofijski rajonen sad (Βουλγαρία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2020 — «INVEST FUND MANAGEMENT» AD κατά Komisiya za finansov nadzor

(Υπόθεση C-473/20)

(2020/C 433/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofijski rajonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «INVEST FUND MANAGEMENT» AD

Καθή: Komisiya za finansov nadzor

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια έννοια είχε σκοπό να προσδώσει ο νομοθέτης της Ένωσης στον όρο «ουσιώδη στοιχεία» του ενημερωτικού δελτίου, όπως αυτός χρησιμοποιείται στο άρθρο 72 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες⁽¹⁾;